

صد زن در کابل حرفه های...

«ص ۳»

تفکر طالبانی باعث قتل...

«ص ۳»

چالش های کاری و تبعیض جنسیتی در برابر زنان خبرنگار در افغانستان

«صفحه ۲»

برگزاری صنف های اجباری عقاید

برای کارمندان وزارت معارف

امر به معروف و نهی از منکر حکومت طالبان برای معلمان و مکاتب در نظر گرفته شده است. آنها

ادامه ص ۳

طالبان با زور و اجبار صنف های عقاید را بر معلمان و کارمندان وزارت معارف برگزار کرده است. حکومت طالبان قبلاً نیز صنف های مشابهی را برگزار کرده بود. طبق گزارش های منابع، براساس دستور هیئت الله آخوندزاده رهبر نام نهاد طالبان، وزارت معارف این گروه به مکاتب دستور داده اند، همه ی معلمان و کارمندان وزارت معارف آموزش ببینند و شرکت در این برنامه درسی حتمی و لازمی است.

بنفشه یک تن از معلمان مکاتب شهر کابل می گوید: این کلاس های امور دینی از سوی وزارت

طالبان در غزنی:

زنان و مردان در ساختمان های

جداگانه تداوی شوند.

منابع محلی خبرگزاری زنان افغانستان در غزنی می گویند که اداره امر به معروف و نهی از منکر گروه طالبان در این ولایت تداوی بیماران مرد و زن را در یک ساختمان ممنوع کرده است. ماموران امر به معروف و نهی از منکر طالبان به مسوولان شفاخانه ها و مراکز صحتی هشدار داده اند که اگر پس از این بیماران زن و مرد را در یک ساختمان تداوی کنند، مجازات خواهند شد. آنان خواستار جداسازی محل تداوی بیماران شده و تاکید کردند که مسوولان سکتورهای صحتی ساختمان های جداگانه را برای تداوی زنان و مردان مهیا کنند. طالبان پس از دوسال سلطه بر افغانستان با تفکیک سازی جامعه براساس جنسیت، اکنون سیستم صحتی را نیز تحت شعاع قرار دادند.

بلند رفتن آمار طلاق

به دلیل افزایش خشونت ها و محدودیت های خانوادگی

برابر زنان و دختران در افغانستان، باعث شده است که عقیده و ذهنیت خانواده‌ها را نیز متأثر ساخته و شرایط را برای زنان دشوارتر بسازد.

مرضیه، یکی دیگر از زنانی است که چندی پیش از شوهرش جدا شده است و اکنون در خانه مادرش زندگی می‌کند.

وی می‌گوید: «وقتی که ازدواج کردیم شوهرم زیاد آدم قیدگیری نبود اما بعد از این که دختران از مکتب رفتن منع شدند، دخترم که صنف سوم بود را نگذاشت مکتب برود. چند وقت بعد من را هم به خانه حبس کرده بود و زمانی که می‌خواستیم بیرون بروم برایم اجازه نمی‌داد و می‌گفت بد است اگر مردم قریه شما را ببینند و زن جایش فقط خانه است. دیگر برایم تحمل نمانده بود تا این که طلاق گرفتم».

بعد از سقوط حکومت و آمدن طالبان در افغانستان، سیاست‌های اقتدارگرایانه موجود در برابر زنان و دختران، یک آپارتاید جنسیتی تمام عیاری را در کشور ایجاد کرد که این آپارتاید باعث شده است زنان از حقوق بشری و انسانی خود از جمله حق تحصیل و حق کار باز بمانند و به دلیل تغییر ذهنیت مردهای خانواده، زنان و دختران بیشتر از وقت دیگر قربانی خشونت‌های خانوادگی شوند.

«وقتی که ازدواج کردیم شوهرم زیاد آدم قیدگیری نبود اما بعد از این که دختران از مکتب رفتن منع شدند، دخترم که صنف سوم بود را نگذاشت مکتب برود. چند وقت بعد من را هم به خانه حبس کرده بود و زمانی که می‌خواستیم بیرون بروم برایم اجازه نمی‌داد و می‌گفت بد است اگر مردم قریه شما را ببینند و زن جایش فقط خانه است. دیگر برایم تحمل نمانده بود تا این که طلاق گرفتم».

خبرگزاری زنان افغانستان: شماری از زنان می‌گویند که طی دو سال گذشته محدودیت‌های وضع شده در برابر زنان و دختران، روی عقیده خانواده‌ها تأثیر گذاشته و نسبت به هر زمان دیگر، زنان و دختران شان را محدودتر ساخته اند.

آنان می‌گویند که به دلیل افزایش خشونت‌ها و محدودیت‌های خانوادگی، آمار طلاق بین زنان این ولسوالی نیز بلند رفته است.

عاطفه، یک تن زانی است که حدود یک ماه پیش به دلیل خشونت‌های خانوادگی از شوهرش جدا شده است.

وی می‌گوید: «شوهرم در گذشته آدم روشن فکری بود و من را بخاطر بیرون رفتن از خانه یا موضوعاتی مثل حجاب محدود نمی‌ساخت اما از زمانی که زنان و دختران از رفتن به مکتب و کار کردن منع شدند، شوهرم هم تحت تأثیر حرف‌های مردهای قریه قرار گرفته بود و حتی اجازه نمی‌داد تنها به خانه مادرم بروم و مثل یک زندانی داخل خانه حبس بودم».

عاطفه بیان می‌دارد که در اثر محدودیت‌های زیاد از سوی شوهرش و خشونت‌های خانوادگی مجبور شده است از طریق مراجعه نزد بزرگان قوم از شوهر خود طلاق بگیرد. محدودیت‌های وضع شده در

است مصارف خانواده خود را نیز تأمین کند.

وی می‌گوید: ما در زمان جمهوریت هم مشکلات زیادی داشتیم اما نه این گونه که به طور کلی خانم‌ها حذف شوند. من کسی بودم که با تمام چالش‌ها رشته‌ی ژورنالیزم را خواندم و بعداً خانواده‌ام را قناعت دادم تا کار در رسانه را شروع کنم اما حالا با محدودیت‌های زیادی کار می‌کنم از مشکلات حق دسترسی به اطلاعات گرفته تا کار زیاد در برابر معاش کم».

این در حالی است که زنان خبرنگار همواره با چالش‌های فراوانی رو به رو بوده اند اما در دو سال اخیر محدودیت‌های وضع شده در برابر زنان، شرایط را برای زنان خبرنگار نیز دشوارتر ساخته است.

داشته باشم، مجبور می‌شوم نصف روز مصروف گرفتن مکتوب باشم و این موضوع کار ما را دو برابر مشکل می‌سازد و یا هم در کنفرانس‌های خبری چون خانم هستیم برای ما اجازه داده نمی‌شود. متأسفانه هر روز بیشتر از قبل تعداد زنان خبرنگار کم می‌شود و این نگران کننده است».

پس از روی کار آمدن طالبان در کشور و افزایش محدودیت‌ها، شرایط کار برای زنان خبرنگار تنگ‌تر شده و حضور آن در اجتماع نیز کم رنگ شد. تبسم سروری، یکی دیگر از زنان خبرنگار است که تا اکنون با وجود تمام چالش‌ها مصروف کار خبرنگاری می‌باشد. او در کنار علاقه‌ی که به کارش دارد، مجبور

می‌شود، به ما و کار ما ارزش داده نمی‌شود حتی معاشی که می‌گیریم کمتر از زحمتی است که می‌کشیم».

تبعیض جنسیتی، نبود حق دسترسی به اطلاعات، اجازه نیافتن در کنفرانس‌های مهم خبری، نداشتن مصوونیت کاری و جانی از جمله چالش‌های عمده خبرنگاران زن عنوان می‌شود.

مریم، یک تن از خبرنگاران زن می‌گوید که در زمان دریافت اطلاعات آن گونه که باید همکاری صورت گیرد، اطلاعات را در دسترس شان به شکل کامل قرار نمی‌دهند. وی می‌گوید: «هر بار که به یک اداره یا اماکن تاریخ بخاطر تهیه گزارش مراجعه کنم برایم گفته می‌شود که باید مکتوب

چالش‌های کاری و تبعیض جنسیتی در برابر زنان خبرنگار در افغانستان

شماری از زنان خبرنگار که تا اکنون در افغانستان مصروف فعالیت هستند می‌گویند با تبعیض جنسیتی رو به رو بوده و کار خبرنگاری برای آنان دشوارتر و محدودتر از قبل شده و تعداد زنان خبرنگار نیز به حداقل رسیده است.

مرضیه احمدی، یک تن از زنان خبرنگار که از وجود تبعیض جنسیتی در محیط کار خود شکایت داشته و با چالش‌های زیاد رو به رو است.

وی می‌گوید: «کار خبرنگاری نسبت به هر زمان دیگر برای ما دشوار شده است. در بدترین شرایط ممکن بیشترین کار را انجام می‌دهیم اما به اندازه که به خبرنگاران مرد امتیاز داده

تفکر طالبانی

باعث قتل عارف تکوین هنرمند افغانستانی گردید

اتاقی با سه هم اتاقی هندی، اوکراینی و افغانی زنده‌گی می‌کرد. از رفتار و ایدئولوژی خطرناک و متعصبانه هم اتاقی افغانی اش شکایت داشت. هم اتاقی افغانی اش آخر کار دستش داد، او را با چاقو شهید و خودش احساس موفقیت در راه عقیده اش کرد.

تکوین سی و چند سال تلاش کرد، اکنون برای خودش کسی شده بود. او امیدی برای امروز و فردای خانواده و دوستان و هم وطنانش بود. هم‌اتاقی افغانی اش با چاقوی خشونت و جهل به این تلاش سی ساله خاتمه داد و هنرمند جوان و با استعدادی را که تازه به فرصت‌ها دست یافته بود، برای همیشه خاموش کرد. اگر در وطن امنیت می‌بود، طالبان خون‌ریز در این سرزمین حاکم نمی‌شد، عارف تکوین در غربت جان نمی‌داد.

اکنون دو ماه و چند روزی از قتل تکوین می‌گذرد که تازه پیکر وی با همکاری دوستان و اقارب مقیم در خارج، به تاریخ ۱۳ عقرب به کابل انتقال داده و امروز در ولایت بامیان ولسوالی یکاولنگ قریه اورزاغ به خاک سپرده شد.

لمس کرد. او به حس هنری درونش قول داد که دست از اهداف و رویاهایش برنمی‌دارد. تنها عضو تحصیل کرده و فرهنگی خانواده اش بود. او علاوه بر استعداد هنری از روابط بسیار قوی، نیک و موثر برخوردار بود. روزهای قبل از سقوط جمهوری با محسن مخملباف فیلم‌ساز منتقد ایرانی ارتباط گرفته و روی سوزهای کار می‌کرد، که سقوط برنامه اش را بهم زد و عارف را به فکر نجات جانش انداخت. او به ایتالیای پناهنده شد و دو سال دوری، مهاجرت، غربت و تنهایی را تجربه کرد. آنجا زبان ایتالیایی یاد گرفت و اهدافش را تعقیب کرد.

او کار پیدا کرد، و با شبکه‌های هنری و هنرمندان زنده جهان کم ارتباط می‌گرفت. در

عارف هم‌چنان مدیریت تولید فیلم مستند کوچه پرنده‌ها را به عهده داشت که در ۱۴۰۰ خورشیدی در جشنواره کن، یکی از معتبرترین جشنواره‌های جهانی در حوزه سینما راه یافت و منتقدان عرصه فیلم و سینما از این مستند به عنوان روزنه‌ی امیدی برای سینمای افغانستان یاد نمودند.

تئاتر عرب بچه و مغول دختر از آثار هنری، نویسنده‌گی و کارگردانی عارف بوده‌است. تکوین بعد از فروپاشی دولت جمهوری، راهی ایتالیا شد، فکر می‌کرد چند وقتی در آرامش زنده‌گی می‌کند و تحصیلات هنری اش را ادامه می‌دهد.

تکوین از سرمایه‌های فرهنگی بامیان و افغانستان به شمار می‌رفت. عمری زحمت کشید، سختی‌های فراوانی را تجربه و

سید عارف تکوین؛ هنرمند فعال، عکاس و فیلم‌ساز موفق بود. او در ولایت بامیان ولسوالی یکاولنگ منطقه اورزاغ در ۱۳۷۰ خورشیدی متولد شد. عارف مکتب را در لیسه ذکور مرکز یکاولنگ به پایان رسانید و در رشته‌ی هنرهای زیبا دانشگاه کابل راه یافت.

عارف عاشق هنرمند و عاشق هنر بود، هنرش را در عکاسی و تئاتر به نمایش می‌گذاشت. عکس‌های که او می‌گرفت بیشتر سوزهای طبیعی داشت، دید زیبایی‌شناسانه و خلاقیتش را نشان می‌داد. او خودش را وقف هنر کرده بود، کار فرهنگی و دغدغه فرهنگی داشت. تن در کشوری که خیلی بیشتر از نصف جمعیت آن زیر خط فقر زنده‌گی می‌کنند، دشوار است.

تکوین در ۲۰۱۴ میلادی از جشنواره بین‌المللی وینز ایتالیا جایزه هنر پیشه‌گی دریافت کرد و در ۲۰۱۸ جایزه‌ی عکاسی از طرف سازمان GIZ در افغانستان به وی اهدا شد.

هم‌چنان در ۲۰۱۹ میلادی جایزه بهترین طرح فیلم کوتاه را از سازمان ملل متحد دریافت کرد.

یک مرد در غزنی

دخترش را بجای قرض‌داری اش فروخت

خبرگزاری زنان افغان: منبع از بسته‌گان یک دختر بنام لیلا از ولایت غزنی به خبرگزاری زنان افغان می‌گوید، که پدر لیلا او را برای پسر یک مرد دیگر که از او قرض‌دار بود، بجای پول قرض‌اش فروخته است. قرض‌دار پدر لیلا، با همکاری طالبان چندین بار او را تهدید به زندان کرده است اما در نهایت او تصمیم گرفته است که لیلا را بجای قرض‌داری خود بفروشد. لیلا ۱۷ ساله، صنف هشتم مکتب بود. یک ماه پیش از این بر خلاف میل اش ناگزیر به نکاح هادی ۳۶ ساله درآورده شده بسوی نابودی کشانیده است.

است. منبع همچنان می‌گوید، اکنون لیلا زندگی خوبی ندارد و از سوی خانواده‌ی شوهرش به شدت تحت فشار قرار دارد. به گفته‌ی منبع، لیلا یکبار خواست خودش را حلق‌آویز کند اما خانواده‌ی شوهرش از این اقدام او جلوگیری کرده است. این در حالی است که ازدواج‌های اجباری، زیر سن، فرهنگ دختر بد دادن، فروش دختر بجای قرض‌داری، زندگی صدها دختر جوان و نوجوان را بسوی نابودی کشانیده است.

برگزاری صنف‌های اجباری...

معلمین و کارمندان وزارت معارف را مجبور کرده است تا در این درس‌ها شرکت کنند، در صورت غیاب خانه‌ی حاضری شان قید و یا منفک می‌گردد. به گفته بنفشه در این کلاس‌ها، سبیرت‌نبی، شرایط وضو، غسل و انواع آن، طهارت، فرائض نماز، نجاسات و سایر مسائل دینی تدریس می‌شود.

بنفشه افزود حکومت طالبان براین باورند که معلمین و کارمندان وزارت معارف با اکثریت موضوعات علوم فرضیه آشنا نیستند، باید آموزش ببینند تا ایمان‌شان مستحکم شوند.

حکومت طالبان قبلاً محدودیت‌ها چون؛ حجاب اجباری و گذاشتن ریش را به کارمندان و معلمین وضع کرده بود.

صد زن در کابل حرفه‌های خیاطی و صنایع دستی آموزش دیدند

قرار است صنایع دستی تولید شده توسط این زنان در بازارهای داخلی و خارجی به فروش برسد. این درحالیست که با بسته شدن دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها به روی دختران و ممنوعیت حق

صد زن در یک دوره آموزشی حرفه‌های خیاطی و هنری را به حمایت «کوچی گالری» یک سازمان غیر انتفاعی آموزش دیدند. این زنان آموزش ساخت دوازده نوع صنایع دستی، خیاطی، نقاشی، هنر تجسمی و خطاطی را فرا گرفتند. نهاد کوچی گالری زمینه‌ی این نوع برنامه‌های آموزشی را به هدف ارتقای ظرفیت و کار آفرینی فراهم کرده است. شرکت کنندگان این برنامه در مراسم فراغت شان بر بازگشایی مکاتب و دانشگاه به روی زنان و دختران و حق کار زنان در نهادهای دولتی و غیر دولتی تاکید کردند.

Netherlands Cabinet Minister apologizes to the people of Afghanistan for publishing his photo with a Taliban official

Afghan Women's News Agency - Sharing a photo of Dutch Health Minister Ernst Kuypers with Abdul Bari Omar, director of the Taliban's Food and Drug Administration, met with widespread reactions.

A member of the Dutch parliament called the photo of the health minister of this country with a Taliban official "unbelievable scandal" and "shameful".

Afghans inside and outside the country condemned this act and called it as unexpected. After the wide wave of reactions due to the publication of the photo of the

Minister of Health of the Netherlands with Abdulbari Omar, an official of the Taliban, Ernst Kuypers apologized to all the people, especially the women of Afghanistan. In a statement on X, he said, "At the last World Assembly of Local Productions in The Hague, I took a picture with a representative of the Taliban. I did not know who this person was at that time."

He expressed his concern about this and added: "This was a mistake and should not have happened at all. We are currently investigating how this person attended this conference."

The Dutch health minister has called himself a defender of human rights and women's rights and said that he does not want to be associated with this terrible regime.

In response to the presence of the Taliban representative in Germany and the reception of the Afghan refugees, Tamana Pariani has asked the German government to review the case of the refugees who welcomed the Taliban representative, because these people welcomed the Taliban. Laban showed that their claim about their lives being in danger in Afghanistan is not true.

Member of the Taliban Married Two Sisters to His Brother in One Night in Kunduz Province of Afghanistan

Member of the Taliban Married Two Sisters to His Brother in One Night in Kunduz Province of Afghanistan

Afghan Women's News Agency - Qari Naseer, a member of the Taliban married two sisters to his brother on the same night. According to the source, this person married two sisters to his brother, who had just arrived from abroad, in the Baghe-Shirkat area of Kunduz province. The marriage of the second sister performed at 02:00

o'clock on the same night, and a mullah, a member of this group, known as Mawlawi Faizuddin, a resident of Mazar-e-Sharif, read their marriage sermon. This is despite the fact that in Islamic Sharia marriage, like other bilateral contracts, requires the consent of both man and woman, and on the other hand, simultaneous marriage of a man with two sisters - J a m - e - Bainulokhtain- is h a r a m a n d impermissible.